Odze György

Szpéró üzent,

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 24. szám, 2022. június 17.

hogy menjek ki hozzá Londonba. Csak egy napra. Váratlan üzenet volt, és rövid, jellemző rá. Egy mondatban a lényeg, csak semmi felesleges duma. Ilyen volt ő mindig. A repülőtéren vár a másnap esti malévnál. Régi barátok voltunk, úgy is mondhatnám, hogy régen voltunk barátok, méghozzá talán a legjobbak, még az egyetemről. Nekem nem voltak életre szóló barátságaim, mint másoknak, csak életszakaszi, kezdődtek, lángoltak, elmúltak. *Carpe viam*, ezt gyakran mondogattuk egymásnak, *ragadd meg az utat,* szerettünk latin idézeteket ismételgetni egymásnak, persze csak félkomolyan, szerettük az ilyen félkomoly dolgokat, ilyen volt a mi barátságunk. Meg hát, mi is az a barátság? Szórjuk az életben a nagy szavakat, és sokszor nem is tudjuk, hogy mit jelentenek. Érezni. Nekem ezt jelentette. Érezni valamit.